

bestemmelse i § 105, hvorefter medlemmer af en andelsboligforening, der har opsparet det til betaling af boligandel nødvendige beløb, har fortrinsret til at overtage lejligheder i ejendomme, som sådanne foreninger opfører efter 1. april 1959.

Endelig indføjedes mellem lovforslagets 2. og 3. behandling en række ændringer, som tog sigte på at skabe overensstemmelse mellem en række bestemmelser i loven og de ændrede *pristalsregler* i tjenestemandsløven.

Lovforslaget gav anledning til nogen debat i folketinget, hvorunder partiernes ordførere trak deres principielle synspunkter op.

Axel Ivan Pedersen (S) beskæftigede sig bl. a. med de efter hans opfattelse uheldige forhold i de senere års udvikling på boligbyggeriets område og søgte at belyse årsagerne til den store forskel i lejen i det private forretningsmæssige byggeri og i det almennyttige byggeri. Han fandt, at lovforslaget — selv om det ikke dækkede alt, hvad man kunne ønske — ville kunne give mulighed for at tilvejebringe en passende sammensætning af boligproduktionen, så at den også kunne tilgodesee de mindre bemidlede befolkningsgruppers boligbehov.

Finn Poulsen (V) og *Thestrup* (KF) havde en række principielle indvendinger mod lovforslaget. De fandt således, at der gaves boligministeren helt urimelige bemyndigelser, som gav lovforslaget en planøkonomisk karakter. De vendte sig stærkt imod den udvidelse af statssubventionerne, som lovforslaget indebar, og fandt, at lovforslaget tillagde det sociale boligbyggeri en uberettiget præferencestilling.

Bavnsgaard (RV) fastslog, at det private byggeri ikke havde magtet den del af opgaven, der gik ud på en forøgelse af boligbyggeriet, og kritiserede den stærke stigning i byggepriser og huslejer. Han var tilfreds med, at regeringen tilstræbte en forøgelse af boligproduktionen, og med de nye principper om ligestilling mellem privat og socialt byggeri i henseende til kvadratmetertilskud. Konkurrence i byggeriet var nødvendig af hensyn til huslejens størrelse.

Kai Moltke (SF) kunne støtte lovforslaget, men fandt det ikke tilstrækkelig vidtgående.

Rimstad (Uafh.) kritiserede de vidtgående bemyndigelser til ministeren. Den eneste mulighed for at løse boligsituationen var efter hans opfattelse at indlede en ophævelse af huslejestoppet.

Udvalgsbehandlingen resulterede i en række ændringer, som vil fremgå af det ovenfor anførte.

Det hedder i øvrigt i udvalgets betænkning bl. a.:

„Udvalget har drøftet spørgsmålet om regulering af det i lovens § 60 omhandlede *driftstilskud* som følge af ændringer i det almindelige renteniveau.